

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **Z. P.**, zast. JUDr. Zdeňkem Svobodou, advokátem se sídlem v Chebu, Žižkova 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 5. 2007, č. j. 65 Az 302/2005 - 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně jako stěžovatelka brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 8. 2005, č. j. OAM-1290/VL-10-04-2005, jímž jí nebyl udělen azyl s odkazem na § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a bylo rozhodnuto, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Nejvyšší správní soud se po shledání přípustnosti kasační stížnosti musel zabývat její přijatelností podle § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle uvedeného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako č. 933/2006.

V projednávané věci konstatuje Nejvyšší správní soud, že stěžovatelka argumentuje kasačními důvody zakotvenými v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Výslovně sice uvádí námitky podle písm. e) citovaného ustanovení, ale tyto námitky směřují proti nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení, přičemž ve stěžovatelčině případě byla žaloba zamítnuta. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka napadá ve skutečnosti nedostatek důvodů rozhodnutí, podřadil zdejší soud její námitky pod písm. d) citovaného ustanovení.

Stěžovatelčiny námitky dle tohoto ustanovení spočívají v tom, že se krajský soud nedostatečně zabýval otázkou nebezpečí, které stěžovatelce v jejím domovském státě hrozí

(zejména jde o napadání, vyhrožování újmou na zdraví, znásilnění). Stěžovatelka má za to, že se soud těmito okolnostmi zabýval jen okrajově. Kdyby býval tyto okolnosti soud vzal v potaz, jistě by byl dospěl k závěru, že stěžovatelka má právo získat azyl.

Z uvedených důvodů navrhuje stěžovatelka napadený rozsudek zrušit a vrátit věc Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení.

Na námítky obsažené v kasační stížnosti dává dostatečnou odpověď dosavadní judikatura správních soudů. Nejvyšší správní soud poukazuje na limitaci soudního přezkumu formulací žalobních bodů (v žalobě stěžovatelka pouze obecně konstatovala porušení některých ustanovení správního řádu, dále uvedla, že zpět do Ruska se bojí vrátit, neboť tam byla pronásledována). S touto otázkou se Nejvyšší správní soud vypořádal např. ve svém rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 28/2004 - 41, který se vztahuje k soudnímu přezkumu nekonkretizovaných žalobních námitek. Z citovaného rozsudku plyne, že namítal-li žalobce vady správního řízení toliko v obecné rovině, tj. omezil se jen na citaci příslušných ustanovení správního řádu, aniž by uvedl, v čem konkrétně měly tyto vady spočívat, krajský soud postupoval v souladu se zákonem, jestliže procesní postup žalovaného v řízení přezkoumal obecně ve vztahu k obsahu správního spisu a neshledal v postupu žalovaného pochybení. Obdobným problémem se zdejší soud zabýval i v rozsudku ze dne 26. 7. 2006, č. j. 4 Azs 457/2005 - 54, oba rozsudky dostupné na www.nssoud.cz.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námítky podané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. prosince 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu